

КРИМІНАЛЬНЕ ПРАВО; КРИМІНАЛЬНИЙ ПРОЦЕС

Коваль А.А.,

кандидат юридичних наук, доцент,
доцент кафедри конституційного та адміністративного права
Чорноморського національного університету імені Петра Могили

УДК 343.121(477)

ЗАСАДИ (ПРИНЦИПИ) НЕГЛАСНИХ СЛІДЧИХ (РОЗШУКОВИХ) ДІЙ

Постановка проблеми. Прийняття та набрання чинності КПК України 2012 року зумовили необхідність дослідження багатьох новостворених інститутів кримінального процесуального права, зокрема інституту негласних слідчих (розшукових) дій (далі – НСРД). Нова кримінальна процесуальна політика впливає не лише на вищезазначені інститути, але і їх правову природу, а також завдання та засади. Останнє, беззаперечно, пов'язане з орієнтацією сучасного кримінального процесу на забезпечення прав, свобод і законних інтересів людини.

У той же час необхідно зазначити, що сьогоднішньому питанню принципів негласних слідчих (розшукових) дій уваги вчених приділено недостатньо, ось чому наразі є потреба проведення їх наукового дослідження.

Аналіз останніх публікацій. Засади (принципи) кримінального процесу є фундаментальною категорією правової науки, тому більшість учених тією чи іншою мірою торкалися її у своїх працях. У першу чергу, це Ю.П. Алєнін, Ю.М. Грошевий, О.В. Капліна, Л.М. Лобойко, В.Т. Маляренко, В.Я. Тацій, В.Т. Тертишник, М.Є. Шумило та інші. Проте засадам (принципам) НСРД належної уваги приділено не було.

Мета статті полягає у виділенні та дослідженні засад (принципів) НСРД в аспекті забезпечення конституційних прав людини.

Виклад основного матеріалу. Ефективне досягнення завдань НСРД безпосередньо залежать від дотримання засад (принципів) проведення негласних слідчих (розшукових) дій. При цьому, на нашу думку, всебічне дослідження правової природи НСРД, а також вироблення напрямків удосконалення механізму їх проведення неможливе без визначення керівних, концептуальних засад, на яких вони базуються. У зв'язку із цим набуває необхідності визначення системи засад (принципів) проведення НСРД та з'ясування їх сутності. Адже саме встановлення засад (принципів) їх проведення дозволяє правильно та ефективно застосовувати норми кримінального процесуального законодавства, забезпечити дієву ефективність державного примусу під час розслідування та попередження злочинів з одночасним поєднанням забезпечення прав і свобод та їх законних інтересів.

В аспекті сформульованої мети необхідно відмітити, що необхідність виділення системи засад (принципів) проведення НСРД та дослідження їх особливостей зумовлюється такими причинами:

1) потребою формування ефективного механізму забезпечення прав людини під час проведення негласних слідчих (розшукових) дій;

2) потребою вдосконалення кримінального процесуального законодавства України у сфері забезпечення прав людини і громадянина, її законних інтересів під час проведення НСРД, що суттєво залежить від сукупності визначених в законодавстві принципів, які визначають напрямок нормотворчості в цій сфері кримінально-процесуальних правовідносин;

3) необхідністю вдосконалення кримінальної процесуальної діяльності, що здійснюється відповідними уповноваженими суб'єктами у сфері забезпечення прав людини і громадянина, її законних інтересів під час проведення НСРД на основі якісно сформованих принципів;

4) необхідністю дієвої охорони і захисту конституційних прав і свобод людини і громадянина, а також її законних інтересів як важливої складової частини системи захисту прав держави.

Очевидно, що встановленню системи засад (принципів) проведення НСРД має передувати аналіз доктринальних положень щодо засад права та кримінального судочинства в цілому. Слід звернути увагу, що в науці кримінального процесуального права принципи часто ототожнюють із засадами кримінального процесу, зважаючи на аналогічний зміст цих двох категорій. Поняття засад з'явилося у кримінальному процесуальному законі з прийняттям нового кодексу, і з того часу воно широко увійшло в науковий обіг.

Звернення до Академічного тлумачного словника української мови дозволяє з'ясувати, що категорія «засада» розуміється як: 1) основа чогось; те головне, на чому ґрунтується, базується що-небудь; 2) вихідне, головне положення, принцип; основа світогляду, правило поведінки; 3) спосіб, метод здійснення чого-небудь [1, с. 300]. Принцип має схоже значення: 1) основне вихідне положення якої-небудь наукової системи, теорії, ідеологічного напрямку і т. ін.; 2) особливість, покладена в основу створення або здійснення чого-небудь, спосіб створення або здійснення чогось; 3) переконання, норма, правило, яким керується хто-небудь у житті, поведінці [2, с. 693]. На наше переконання, категорія «засада» є ширшою, ніж принцип, проте в рамках цієї статті терміни будуть застосовуватися як синоніми.

У науковій літературі під принципами права розуміють закріплені в праві головні ідеї, вихідні начала або основи функціонування, що характеризують його зміст, головне призначення права, зумовлені загальними закономірностями розвитку суспільства [3, с. 278].

У науці кримінального процесуального права більшість дослідників зводять зміст принципів (засад) до основоположних ідей та фундаментальних положень у сфері кримінального провадження.

Так, на думку Л.М. Лобойка, принципи (засади) кримінального провадження – це закріплені в правових нормах вихідні положення, що виражають панівні в державі політичні та правові ідеї і визначають суть діяльності сторін обвинувачення і захисту та суду щодо досудового розслідування і судового провадження [4, с. 43].

Д.В. Головін вважає, що принципами кримінального процесу виступають ті основоположні ідеї та фундаментальні положення у сфері кримінального провадження, на яких базується вся діяльність залучених до нього державних органів, посадових (службових) осіб, громадян та інших учасників процесу. Принципи кримінального провадження гарантують одночасне досягнення як цілей публічного інтересу суспільства у сфері кримінального процесу (попередження, виявлення і розкриття злочинів, викриття й покарання винних осіб та недопущення покарання невинних), так і адекватний захист законних прав і приватних інтересів (щодо підозрюваного, обвинуваченого, засудженого, виправданого та інших учасників процесу) [5, с. 209].

Водночас В.М. Тертишник під принципами кримінального процесу розуміє найзагальніші положення, правила поведінки, головні ідеї, начала, що визначають сутність і зміст діяльності суб'єктів процесу, процесуальну форму здійснення правосуддя, створюють систему гарантій установлення істини, захисту прав і свобод людини та забезпечення справедливості правосуддя, та які отримали закріплення в законі, звернені своїми правовими вимогами до всіх учасників процесу, мають загальнообов'язковий характер, забезпечуються заходами державного примусу і мають правовий механізм реалізації [6, с. 83].

Таким чином, ураховуючи вищевикладене та загальноприйняте тлумачення принципів у доктрині кримінального процесуального права, а також предмет нашого дослідження, пропонуємо під принципами проведення НСРД розуміти основні вихідні положення, керівні ідеї, що мають фундаментальне значення для процесу здійснення негласних слідчих (розшукових) дій, на яких має базуватися порядок їх проведення. При цьому необхідно зауважити, що від ефективно сформованих принципів проведення НСРД залежать не лише досягнення завдань НСРД, але якісна охорона та захист прав, свобод та законних інтересів людини і громадянина.

Необхідно зазначити, що в законі система принципів проведення НСРД не визначена. Так, чинний КПК України у ст. 7 лише визначає загальні засади кримінального провадження. Однак, очевидно, що

принципи проведення НСРД беруть свій початок із загальних засад кримінального провадження.

Ми пропонуємо взяти за основу класифікації принципів проведення НСРД галузевий критерій їх розподілу, оскільки саме він найбільш розкриває правову природу досліджуваних принципів і їх сутність, а отже, дає можливість точно визначити функціональне спрямування відповідного принципу.

На наш погляд, систему принципів проведення НСРД утворюють три групи принципів, зокрема:

– **загально-правові принципи, або конституційні принципи**, які не лише мають фундаментальне значення для всієї галузі кримінального процесуального права, притаманні всім її інститутам права і фактично всім галузям законодавства, а також відображають побудову системи права в цілому. Це пов'язано з тим, що вони передбачені переважно Конституцією України, яка є основою для всіх галузей національної системи права. Вони здійснюють вплив однаково на всі галузі національного права, а тому реалізуються як на загальноправовому, так і на галузевому рівні, однак їх сутність і зміст при цьому залишаються незмінними.

До зазначеної групи належать такі принципи: принцип верховенства права; принцип законності; принцип рівності перед законом і судом; принцип поваги до людської гідності; принцип презумпції невинуватості та забезпечення доведеності вини; принцип забезпечення права на захист.

Другою групою принципів проведення НСРД є **галузеві принципи кримінального процесуального права**, які притаманні саме цій галузі права, її інститутам, в тому числі і негласним слідчим (розшуковим) діям. Дану групу принципів утворюють: принцип змагальності сторін та свободи в поданні ними суду своїх доказів і в доведенні перед судом їх переконливості, що пов'язано з проведенням НСРД; принцип безпосередності дослідження показань, речей і документів; принцип публічності; принцип диспозитивності; принцип розумності строків.

Третьою групою принципів здійснення негласних слідчих (розшукових) дій є **спеціальні принципи** – принципи, які обмежені рамками відповідного інституту кримінального процесуального права. Вони відображають специфіку та особливості саме правового регулювання проведення НСРД. Очевидно, що спеціальні принципи проведення НСРД, з одного боку, формуються під впливом загально-правових (конституційних) та галузевих принципів, а з іншого – з огляду на мету будь-якої слідчої дії через призму непорушності та обмеження суб'єктивних прав і свобод та законних інтересів людини і громадянина.

До спеціальних принципів проведення НСРД можна віднести такі:

1. **Принцип негласності проведення НСРД**, який полягає в тому, що проведення НСРД здійснюється таємно, негласно від усіх інших осіб, які не беруть у них участь, у першу чергу – тих, що готують або вчиняють злочини, а також від інших співробітників слідчих і оперативних підрозділів.

Ураховуючи той факт, що НСРД проводяться у випадках, якщо відомості про злочин та особу, яка його вчинила, неможливо отримати в інший спосіб, важливість цього принципу не викликає сумніву. Зрозуміло, що порушення зазначеного принципу (наприклад, розголошення відомостей про проведення НСРД або підготовку їх здійснення) може привести до настання суспільно небезпечних наслідків, а також вчинення тяжкого або особливо тяжкого злочину.

2. Із принципом негласності тісно пов'язаний **принцип конспіративності** проведення НСРД, що полягає у приховуванні (утаюванні) від осіб, відносно яких проводиться НСРД, та інших осіб *виду заходів, прийомів і методів*, їх проведення, або, як зазначається в теорії права, «організаційних і тактичних аспектів здійснення конспірації» [7, с. 420–422].

На практиці негласність і конспіративність проведення НСРД забезпечується сукупністю встановлених у відомчих нормативно-правових актах законодавства засобів збереження інформації про проведення НСРД.

3. **Принцип дотримання режиму секретності під час проведення НСРД.** Так, у разі проведення чи планування проведення НСРД відомості про факт або методи проведення НСРД, а також відомості, що дають змогу ідентифікувати особу, місце або річ, розголошення яких створює загрозу національним інтересам і безпеці, становлять державну таємницю. А тому як прийняття рішення про проведення НСРД, так і безпосереднє його виконання може здійснюватися лише особою, яка має відповідний допуск до режиму секретності.

4. **Принцип втручання у приватне спілкування лише за судовим рішенням.** Переважна більшість НСРД пов'язана з втручанням у приватне спілкування. Відповідно до ст. 258 КПК України спілкуванням є передання інформації в будь-якій формі від однієї особи до іншої безпосередньо або за допомогою засобів зв'язку будь-якого типу. Спілкування є приватним, якщо інформація передається та зберігається за таких фізичних чи юридичних умов, за яких учасники спілкування можуть розраховувати на захист інформації від втручання інших осіб.

Згідно зі ст. 32 Конституції України та ст. 258 КПК України ніхто не може зазначати втручання в особисте життя. Разом із тим чинний КПК України дозволяє втручатися у приватне спілкування особи лише в окремих випадках, визначених у законодавстві. Таке втручання можливе за умов, по-перше, якщо учасники спілкування мають достатні підстави вважати, що спілкування є приватним, по-друге, якщо є ухвала слідчого судді. Так, прокурор, слідчий за погодженням з прокурором зобов'язаний звернутися до слідчого судді з клопотанням про дозвіл на втручання у приватне спілкування в порядку, передбаченому статтями 246, 248, 249 КПК України, якщо будь-яка слідча (розшукова) дія включатиме таке втручання.

5. **Принцип взаємодії слідчих та працівників оперативних підрозділів під час проведення**

НСРД. Він є вкрай важливим, оскільки від ефективної та налагодженої співпраці зазначених суб'єктів кримінального провадження залежить вирішення завдань НСРД.

Відповідно до чинного КПК України слідчий може проводити НСРД як сам, так і доручити їх проведення оперативним підрозділам. Як свідчить слідча практика, в основному НСРД здійснюється оперативними підрозділами за дорученням слідчого, що зумовлюється специфікою їх роботи, формами та методами проведення оперативної діяльності.

Порядок взаємодії слідчого, прокурора та уповноважених оперативних підрозділів регламентується міжвідомчою інструкцією «Про організацію проведення негласних слідчих (розшукових) дій та використання їх результатів у кримінальному провадженні» від 16 листопада 2012 року №114/1042/516/1199/936/1687/5, відповідно до якої керівник органу визначає виконавця – оперативний підрозділ (оперативні підрозділи), та може в дорученні визначати порядок взаємодії та терміни складання [8].

Слід зазначити, що слідчі наділені законодавством проводити НСРД відносно недавно, а тому, на відміну від оперативних співробітників, ще не мають достатнього досвіду проведення роботи, що пов'язана з конспіративними методами отримання доказів. Ось чому потреба взаємодії слідчих та працівників оперативних підрозділів під час проведення НСРД сьогодні не викликає сумнівів.

У науковій літературі під взаємодією розуміють узгоджену або спільну діяльність за місцем, часом, способом та іншими умовами, яка забезпечує оптимальне поєднання їх повноважень, притаманних їм специфічних засобів і методів роботи в розслідуванні кримінальних проваджень [9, с. 107].

Взаємодія слідчих та працівників оперативних підрозділів під час проведення НСРД дозволяє не лише ефективно розділити обсяг праці, але й узгодити відповідні дії кожного із зазначених суб'єктів, що в цілому призведе до економії затрачених сил і часу. Саме завдяки взаємодії слідчих та працівників оперативних підрозділів під час проведення НСРД досягається виконання завдань негласних слідчих (розшукових) дій, які не були б вирішені окремою працею цих суб'єктів.

6. **Принцип допустимості доказів.** Зміст цього принципу тісно пов'язаний із процесуальною формою. Недарма теорії кримінального процесуального права відомо, що допустимість доказів – це придатність їх для використання у кримінальному процесі за формою.

Відповідно до ст. 86 КПК України доказ визнається допустимим, якщо він отриманий у порядку, встановленому КПК України, тобто з дотриманням кримінально-процесуальної форми. Зазначене стосується в рівній мірі і доказів, які зібрані під час проведення НСРД. Недопустимий доказ не може бути використаний під час прийняття процесуальних рішень, на нього не може посилається суд у процесі ухвалення судового рішення.

Недопустимими є докази, отримані внаслідок істотного порушення прав та свобод людини, гарантованих Конституцією та законами України, міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, а також будь-які інші докази, здобуті завдяки інформації, отриманій внаслідок істотного порушення прав та свобод людини.

Згідно із загальновизнаною точкою зору вчені виокремлюють вимоги допустимості доказів: законність процесуальних джерел, перелік яких визначено в ч. 2 ст. 84 КПК (показання, речові докази, документи, висновки експертів); законність способу отримання доказів (наявність підстав, порядок проведення НСРД та оформлення його результатів); належний суб'єкт проведення НСРД (слідчий, прокурор, оперативний підрозділ, керівник органу досудового розслідування).

Таким чином, докази, отримані в результаті проведення НСРД із дотримання вищезазначених вимог, є допустимими, а отже, можуть мати доказове значення в судді.

Завершуючи класифікацію принципів проведення НСРД, необхідно зазначити, що така класифікація відповідає сучасним вимогам доктрини кримінального процесуального права. При цьому саме зазначена система принципів проведення НСРД у разі покладення її в основу здійснення негласних слідчих (розшукових) дій здатна забезпечити виконання завдань НСРД. Водночас система принципів проведення НСРД є вкрай важливою для правозастосування в цій сфері, оскільки від неї залежить ефективна діяльність уповноважених суб'єктів на проведення НСРД і досягнення ними мети їх проведення.

Крім того, на наш погляд, зазначена класифікація може мати значення для законотворчості та правозастосування, оскільки визначені в ній фундаментальні засади, основоположні ідеї проведення НСРД є підґрунтям для розроблення, ухвалення нормативно-правових актів та внесення змін до них.

Так, необхідно чітко усвідомлювати, що принципи проведення НСРД повинні бути відображені у відповідних формах – правових джерелах. Тільки таким чином зазначені принципи можуть набути законодавчо передбаченої нормативності, яка дозволяє їм стати фундаментальними керівними положеннями і ідеями, що визначають порядок і особливості проведення НСРД.

Висновки. Отже, виокремлені нами загальні (конституційні), галузеві та спеціальні принципи проведення НСРД утворюють певну систему, яка

є одним із важливих елементів механізму забезпечення прав людини під час проведення негласних слідчих (розшукових) дій. Тому система принципів проведення НСРД має бути нормативно закріплена в законодавстві, а саме в Інструкції про організацію проведення НСРД, оскільки це сприятиме ефективності правозастосування норм, що регулюють процес проведення НСРД та належному забезпеченню прав людини під час їх проведення.

Таким чином, можемо констатувати, що принципи проведення НСРД є підґрунтям процесу здійснення останніх, тією основою, на яких має базуватися порядок їх проведення. При цьому проведення НСРД може бути ефективним і досягнути поставленої мети лише з урахуванням уповноваженими на їх проведення суб'єктами кримінального провадження встановлених нами принципів.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Словник української мови: в 11 тт. / АН УРСР. Інститут мовознавства; за ред. І.К. Білодіда. К.: Наукова думка, 1970–1980. Т. 3.
2. Словник української мови: в 11 тт. / АН УРСР. Інститут мовознавства; за ред. І.К. Білодіда. К.: Наукова думка, 1970–1980. Т. 7.
3. Сучасна правова енциклопедія / О.В. Зайчук, О.Л. Копиленко, Н.М. Оніщенко та ін.; за заг. ред. О.В. Зайчука; Ін-т законодавства Верхов. Ради України. К.: Юрінком Інтер, 2010. 384 с.
4. Лобойко Л. М. Кримінальний процес. К.: Істина, 2014. 432 с.
5. Головін Д.В. Система принципів кримінального провадження. Науковий вісник публічного та приватного права. 2017. № 1. С. 206–210.
6. Тертишник В. М. Кримінально-процесуальне право України. К.: А.С.К., 2003. 1120 с.
7. Кримінальний процес: підручник / Ю.М. Грошевий, В.Я. Тацій, А.Р. Туманянц та ін.; за ред. В.Я. Тація, Ю.М. Грошевого, О.В. Капліної, О.Г. Шило. Х.: Пр; 2013. 824 с.
8. Про затвердження Інструкції про організацію проведення негласних слідчих (розшукових) дій та використання їх результатів у кримінальному провадженні. Наказ Генеральної прокуратури України, МВС України, Служби безпеки України, Адміністрації державної прикордонної служби України, Міністерства фінансів України, Міністерства юстиції України від 16.11.2012 № 114/1042/516/1199/936/1687/5. URL: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/v0114900-12/page> (дата звернення: 15.07.2018).
9. Дуброва Р.В. Проблемні питання взаємодії слідчих та працівників оперативних підрозділів ОВС України під час проведення негласних слідчих (розшукових) дій. Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. Серія: Юриспруденція. 2015. Вип. 13(2). С. 106–108.

Коваль А.А. ЗАСАДИ (ПРИНЦИПИ) НЕГЛАСНИХ СЛІДЧИХ (РОЗШУКОВИХ) ДІЙ

У статті розглядаються засади принципи негласних слідчих (розшукових) дій. Обґрунтовується необхідність їх виділення і вивчення. Аналізуються точки зору вчених на поняття принципів та засад, зроблено їх співвідношення. У структурі засад кримінального провадження виокремлено спеціальні принципи негласних слідчих (розшукових) дій. Надано характеристику цих принципів. Серед них виділено принципи: негласності проведення НСРД; конспіративності; дотримання режиму секретності під час проведення НСРД; втручання у приватне спілкування лише за судовим рішенням; взаємодії слідчих та працівників оперативних підрозділів під час проведення НСРД; допустимості доказів.

Ключові слова: принцип, засада, верховенство права, негласні слідчі (розшукові) дій, права людини, конспірація, взаємодія слідчих і оперативних підрозділів, допустимість доказів, режим секретності, втручання у приватне спілкування.

Коваль А.А. НАЧАЛА (ПРИНЦИПЫ) НЕГЛАСНЫХ СЛЕДСТВЕННЫХ (РОЗЫСКНЫХ) ДЕЙСТВИЙ

В статье рассматриваются начала (принципы) негласных следственных (розыскных) действий. Обосновывается необходимость их выделения и изучения. Анализируются точки зрения ученых на понятие принципов и начал, сделано их соотношение. В структуре основ уголовного производства выделены специальные принципы негласных следственных (розыскных) действий. Дана характеристика этих принципов. Среди них выделены принципы: негласности проведения НСРД; конспиративности; соблюдение режима секретности при проведении НСРД; вмешательства в частное общение только по судебному решению; взаимодействия работников следственных и оперативных подразделений при проведении НСРД; допустимости доказательств.

Ключевые слова: принцип, начало, верховенство права, негласные следственные (розыскные) действия, права человека, конспирация, взаимодействие следственных и оперативных подразделений, допустимость доказательств, режим секретности, вмешательство в частное общение.

Koval A.A. THE PRINCIPLES OF SECRET INVESTIGATIVE (SEARCH) ACTIONS

The effective achievement of the tasks of the SISA directly depends on the observance of the grounds (principles) of the conducting of the secret investigative (search) actions. At the same time, a comprehensive studying of the legal nature of the SISA, as well as the development of the directions for improving the mechanism of their implementation, is impossible without defining the guiding principles, conceptual foundations on which they are based. In this regard, it becomes necessary to determine the system of the grounds (principles) of the conducting of SISA and clarify their essence. After all, it is precisely the establishment of the grounds (principles) of their conducting allows to correctly and effectively apply the rules of the criminal procedural law, to ensure the effective effectiveness of state coercion in the investigation and prevention of crimes, while simultaneously combining the protection of rights and freedoms and their legitimate interests.

The necessity of the assignment of a system of the grounds (principles) of the conducting of SISA and the study of their peculiarities is determined by the following reasons: the necessity of the forming of the effective mechanism of the provision of human rights during the conducting of secret investigative (search) actions; the necessity of the improving of the criminal procedural legislation of Ukraine in the field of ensuring human rights and citizen, its legitimate interests during the conducting of the SISA, that essentially depends on the set of principles defined in the legislation, those determine the direction of rule-making in this area of criminal-procedural legal relations; the necessity of the improving of the criminal procedural activity that is carried out by the relevant authorized persons in the field of the ensuring human rights and citizen, its legitimate interests during the conducting of the SISA on the basis of well-established principles; the necessity of the effective protection and protection of the constitutional rights and freedoms of a man and a citizen, as well as its legitimate interests as an important component of the system of protection of the rights of the state.

The system of the principles of the conducting of SISA consists of three groups of principles, in particular: general legal principles or constitutional principles; the branch principles of criminal procedural law that are inherent in this area of law, its institutes, including the secret investigator (search) actions.

The third group of the principles of the conducting of SISA is the special principles - principles that are limited by the relevant institution of the criminal procedural law. They reflect the specifics and features of the legal regulation of the SISA.

The specific principles of the conducting of SISA include the following: the principle of non-compliance of the SISA; confidentiality; compliance with the secrecy regime during the SISA; interference with private communication only by court decision; the interaction of investigators and employees of operational units during the conducting of the SISA; admissibility of evidence.

It is concluded that the principles of the conducting of the SISA are the basis of the implementation of the latter, the basis on which the procedure for their implementation should be based. At the same time the conducting of the SISA can be effective and achieve the set goal only taking into account by the authorized persons of criminal proceedings the principles that were established by us.

Key words: principle, basis, rule of law, secret investigative (search) actions, human rights, conspiracy, interaction of investigative and operational units, admissibility of evidence, secrecy, interference with private communication.